

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde en Række almindelige Bemærkninger om Boligspørgsmaalet, hvortil jeg skal knytte nogle Ord. Det ærede Medlem mente, at Boligmangelen nu var i stærk Aftagende i Købstæderne. Ja, det er naturligvis altid et Skøn, hvorledes man ser paa et saadant Spørgsmaal, og det kan jo godt være, at det ærede Medlems Skøn gaar i den Retning, at Boligmangelen er i stærk Aftagende. Men jeg vil dog gerne advare mod, at man betragter dette Skøn som afgørende, saa at man nu ganske rolig kunde lade være at foretage sig noget, stolende paa, at Boligspørgsmaalet nok ordner sig af sig selv. Jeg tillader mig ogsaa at tvivle noget om, at man med Sandhed kan bruge det Udtryk, at Boligmangelen er stærkt aftagende, og her tænker jeg ikke alene paa København, men ogsaa paa Provinsbyerne. De Oplysninger af statistisk Art, der indsamles hvert Halvaar, har i hvert Fald ikke vist, at Boligmangelen er stærkt aftagende, og jeg tror ikke, at det Synspunkt, som det ærede Medlem anlagde overfor dette Spørgsmaal, er rigtigt. Man kan maaske sige, at Boligmangelens Stigen er ophørt, men dermed tror jeg ogsaa, man gaar saa langt, som man overhovedet er i Stand til at gaa i sin Vurdering af dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, der er Tale om nogen stærk Aftagen i Boligmangelen. Der er endnu en Mængde Mennesker baade i Hovedstaden, i Provinsbyerne og i Landkommunerne, som lider overordentlig stærkt under den Mangel paa Boliger, der er. Og jeg tror ikke, man fra Rigsdagens Side skal give Befolkningen det Indtryk, at man gaar her i Rigsdagen og tror, at Boligspørgsmaalet er ved at blive løst, at Boligmangelen er stærkt aftagende. Det er efter min Mening et Fejlsyn. Naar det ærede Medlem udtalte Haabet om, at vi snart maatte naa til normale Forhold, under hvilke Byggevirkomheden foregik som i tidligere Tid, kan jeg ganske slutte mig til dette Haab, men jeg nærer det ikke saa overmaade stærkt, for jeg kender de Forhold, der gør sig gældende paa dette Omraade, jeg ved, hvor kompliceret og indviklet dette Spørgsmaal er. Jeg har ikke saa lyst et Haab, som den ærede Ordfører for Venstre, om, at Spørgsmaalet i Løbet af kort Tid vil ordne sig af sig selv, og jeg kan derfor heller ikke slutte mig til den Advarsel, som det ærede Medlem syntes at ville udstede mod at beskæftige sig stærkt med Boligspørgsmaalet. Det ærede Medlem havde, saa vidt jeg forstod, det Indtryk, at der nu i visse Kredse var Bestræbelser i Gang for at løse Boligspørgsmaalet paa en

ny eller maaske paa en gammel Maade, og det ærede Medlem mente, at saadanne Bestræbelser ikke vilde nytte noget, ja, maaske endda var af det onde. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg hilser med Glæde enhver Bestræbelse, hvor den saa kommer fra, der gaar ud paa at fremme Opførelsen af Boliger, saaledes at Bolignøden derved kan lindres noget, og jeg tror ikke, man skal tage Modet fra de interesserede Kredse, som lægger sig i Selen for at udrette noget paa dette Omraade. Jeg tror snarere, at man skal takke dem for deres Bestræbelser, thi dette er et Omraade, hvor der er Brug for alle gode Kræfter.

Det ærede Medlem udtalte, at man burde tvinge de byggende til at optage sekundære Prioriteter, saaledes at der ikke behøvedes saa store Beløb fra Statens Side til at dække den resterende Financiering. Dette er jeg for saa vidt enig med det ærede Medlem i, men jeg tror ikke, at det alene skyldes de byggende, at der ikke optages sekundære Prioriteter. Jeg har i hvert Fald hørt Udtalelser fra Folk, der har med Byggeri at gøre, om, at det var ganske umuligt at opnaa sekundære Prioriteter, idet Hypotekforeningerne ikke vilde indlade sig paa at give yderligere Laan udover første Prioritet. Hvis der altsaa har været en Tendens til at lade Statslaanene gaa ind umiddelbart efter første Prioritet, saa tror jeg, det skyldes i lige saa høj Grad de Institutioner, der hidtil har ydet anden Prioritets Laan, som Bygherrernes Ønske om at undgaa saadanne. Kan man faa disse Institutioner til at stille sig mere velvilligt overfor Anmodninger om at yde anden Prioritets Laan, tror jeg ogsaa, man derved vil gavne Financieringen i nogen Grad.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg ikke har den Tro, at Boligspørgsmaalet er ved at løse sig af sig selv, og at man derfor kan lade det hele gaa sin egen Gang. Boligspørgsmaalet er endnu saa alvorligt, at der trænges til Bistand fra alle gode Kræfter i og udenfor Rigsdagen, for at man kan bringe det nogle Skridt nærmere sin Løsning, og jeg vil haabe, at alle Rigsdagens Partier kan enes om denne Fremgangsmaade.

J. Chr. Møller: Da det maa erkendes, at der endnu er Trang til Boliger, og da der yderligere er en meget stor Arbejdsløshed netop i Byggefagene, mener jeg, det maa være forsvarligt at tiltræde det foreliggende Lovforslag. Naturligvis maa det ikke glemmes, hvad ogsaa de tid-